

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหานานัปการเกี่ยวกับคุณภาพของเด็กและเยาวชนของชาติได้ผลักดันให้วางการศึกษาไทยเกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2540 ส่งผลให้ประเทศไทยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเป็น (ฉบับที่ 2) ในปี พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการศึกษายังคงถูกต่อไว้ให้แนวทางในการจัดการศึกษาครอบคลุมทุกระดับการศึกษา ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอุดมศึกษา รวมถึงการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (ทิศนา แบบมติ, 2553, หน้า 1) ซึ่งปัจจุบันมีความสะดาวรดเร็วในการเดินทางและการติดต่อสื่อสารเป็นอย่างมากในด้านการศึกษา เกิดการเคลื่อนย้ายของนักศึกษาครู อาจารย์ และบุคลากรเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากต่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ ผู้ที่ทำงานและต้องการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานมีจำนวนมากขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คือ การปรับปรุงระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีความใกล้เคียงกันกับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความสะดาวรแก่การเคลื่อนย้ายของนักศึกษาและการเทียบโอนหน่วยกิต และนับตั้งแต่การประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทยต่าง ๆ ในทวีปยุโรปที่เมือง Bologna ประเทศอิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2552 จนเกิดข้อตกลง Bologna Process ประเทศไทยต่าง ๆ ในทวีปยุโรปจึงปรับเปลี่ยนระบบการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ในแต่ละคุณวุฒิและขยายผลการดำเนินการไปตามประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 ก, หน้า 1)

สำหรับประเทศไทย การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ส่งผลกระทบให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ มีการเน้นหนักให้ปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้คิดเป็นแก้ปัญหาเป็นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย มีการยกระดับของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย การเปิดดำเนินการของวิทยาลัยชุมชน และให้อิสระในการดำเนินการแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความหลากหลาย มีการขยายตัวเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเข้าเรียน

ในระดับอุดมศึกษากันได้อย่างทั่วถึงท่านกลางสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาตามมา กล่าวคือ จะทำอย่างไรให้สังคมเชื่อมั่นได้ว่าคุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีคุณภาพและมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 ก, หน้า 1)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริม การดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการ โครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualification Framework for Higher Education; TQF: HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ประกาศในพระราชบััญญัติการศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมาย การจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพ บัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งใน และต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐาน ที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่คิดทึ้งในและต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 ก, หน้า 1)

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework: TQF) และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ TQF เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตในสาขาวิชาของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่คิดทึ้งในและ ต่างประเทศ และเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework: TQF) ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 กล่าวว่า หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ฝึก สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ กระหน่ำ ในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้

ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคม ได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 ข, หน้า 7) ซึ่งอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการ ได้ฯ ก็ได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต นอกจากนั้นยังได้ประกาศ แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า “วิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนาณ์เพื่อ เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ จนเกิดความซาบซึ้ง และ สามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง” (งานพัฒนาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554, หน้า 2)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยบูรพา จึงได้จัดทำหลักสูตรรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป จำนวน 30 หน่วยกิต ซึ่งมีรายวิชาในหมวดต่าง ๆ ไว้ให้หลักสูตรเลือก จำนวน 151 รายวิชา เพื่อให้ หลักสูตรในระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ได้ใช้บรรจุไว้ในหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุง ทั้งนี้คณะต่าง ๆ ที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป ได้ร่วมกันจัดทำแผนที่ แสดงการกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้สู่รายวิชา (Curriculum Mapping) โดยจัดทำ ผลการเรียนรู้ Learning Outcomes (LO) ในรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่ง Learning Outcomes 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย มีวินัย ตรงเวลา และมีความรับผิดชอบสูง ทั้งต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเคารพในระบบที่อยู่และกฎหมายที่ขององค์กรและสังคม ในระดับชาติ และนานาชาติ ด้านความรู้ ประกอบด้วย เข้าใจหลักการและทฤษฎีพื้นฐาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ เข้าใจ สามารถวิเคราะห์หลักการของศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ และนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าใจเกี่ยวกับ ความก้าวหน้าของความรู้ และงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคมยุคปัจจุบัน ด้านทักษะทางปัญญา ประกอบด้วย มีความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ โดยใช้หลักการ ที่ได้เรียนมา ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ในสถานการณ์จริง ได้ สามารถแก้ปัญหาได้ โดยนำหลักการต่าง ๆ มาอ้างอิงได้อย่างเหมาะสม และมีนิสัยไฟหัวความรู้ ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กร มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และมีภาวะผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดี ด้านทักษะการวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยี สารสนเทศ ประกอบด้วย มีทักษะการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการนำเสนอ และมีความรู้ทางคณิตศาสตร์และสถิติ ใน การวิเคราะห์และนำเสนอ สำหรับกลุ่มที่การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน นี้ มหาวิทยาลัยบูรพา ยังไม่ได้กำหนดกลุ่มที่การสอนที่ชัดเจน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง

หากกลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานิสิตให้มีผลการเรียนรู้ครบถ้วน 5 ด้าน (งานพัฒนาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554, หน้า 81)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำกลยุทธ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

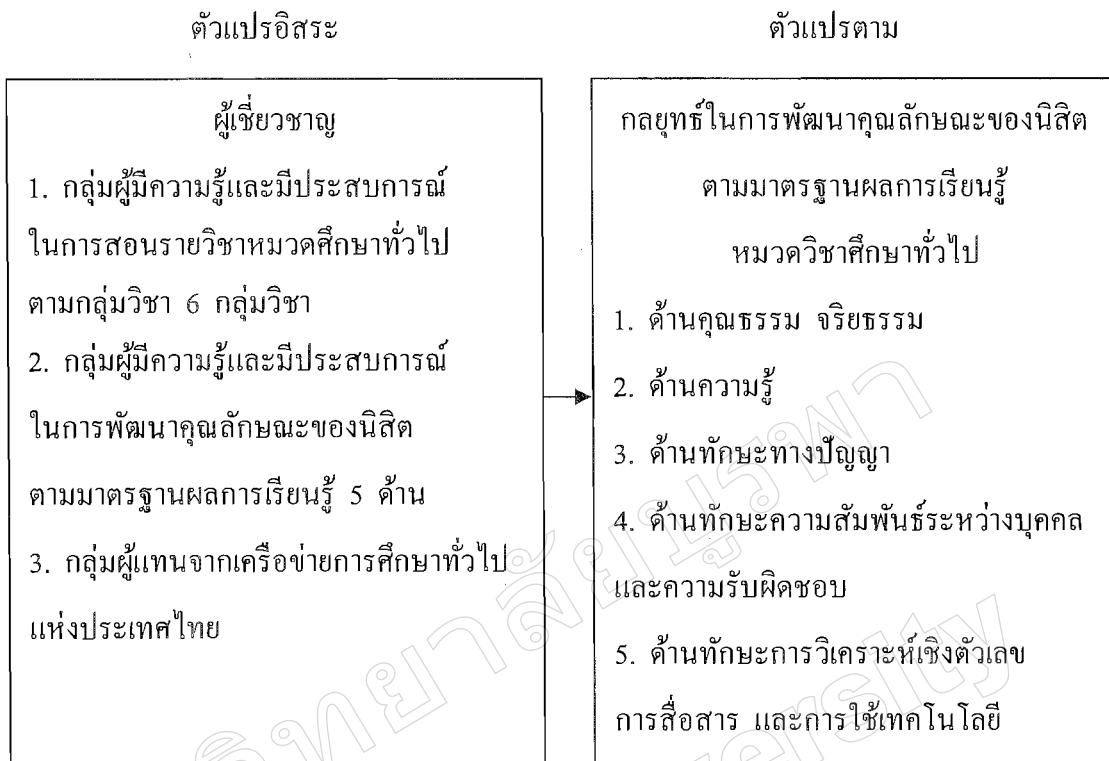
เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา

คำถามในการวิจัย

กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา นี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 ก, หน้า 4-15) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเดลฟี่ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ทราบกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา
- นำกลยุทธ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

- ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมี 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญของการวิจัยเดลไฟย ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้และมีประสบการณ์ทางด้านการสอนจากกลุ่มวิชา 6 กลุ่มวิชา ผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน และผู้แทนจากเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย โดยทำการคัดเลือกแบบสโนว์บอร์ด (Snowball Sampling) ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป แบ่งตามกลุ่มวิชา ประกอบด้วย

- 2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มวิชาภาษา จำนวน 1 คน
- 2.1.2 ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มวิชานุยศาสตร์ จำนวน 1 คน
- 2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 1 คน
- 2.1.4 ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มวิชาพัฒนาศตวรรษและคณิตศาสตร์ จำนวน 1 คน
- 2.1.5 ผู้เชี่ยวชาญการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน
- 2.1.6 ผู้เชี่ยวชาญการสอนกลุ่มวิชาเลือก (รวมวิชาทางด้านสุขภาพ) จำนวน 2 คน

2.2 กลุ่มผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ 5 ด้าน ประกอบด้วย

- 2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 2 คน
- 2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญการสอนด้านความรู้ จำนวน 2 คน
- 2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญการสอนด้านทักษะทางปัญญา จำนวน 2 คน
- 2.2.4 ผู้เชี่ยวชาญการสอนด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 2 คน
- 2.2.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 2 คน

2.3 กลุ่มผู้แทนจากเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย จำนวน 9 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555-กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

4. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิตตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

4.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

4.2 ด้านความรู้

4.3 ด้านทักษะทางปัญญา

4.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้จัดได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณลักษณะของนิสิต หมายถึง วิธีการสอนหรือการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อพัฒนานิสิตให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา 5 ด้าน ประกอบด้วย

1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัย ในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลก มีความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม มีความสามารถในการปรับวิถีชีวิต ในความจำเป็นทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

1.2 ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

1.3 ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจ แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล แนวคิด และหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่น ๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนวทางในการแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ

1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้

ของตนเอง มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกถึงภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่คาดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง

ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถศึกษาและทำความเข้าใจประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสมำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มนักศึกษาที่แตกต่างกันได้

2. หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาให้กับนิสิต มีความเฝ้าระวังและสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคุณธรรมและจริยธรรมในตน ในวิชาชีพและในสังคม โดยสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้ ความสามารถอย่างลึกซึ้งตามสาขาวิชาชีพ มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำและมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อการรักษาสมดุลของสังคมและสิ่งแวดล้อม การเคารพทรัพย์สินทางปัญญาและ릇หนักในสิทธิมนุษยชน มีศักยภาพในการใช้ปัญญาเพื่อคิดแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และมีสุนทรียะร่มรื่น 릇หนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่หลากหลายและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย

3. มาตรฐานผลการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่คาดหวังที่จะให้นิสิตเรียนรู้ และสามารถทำได้หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งต้องมีกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางเชาวน์ปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร เป็นต้น

4. มหาวิทยาลัยบูรพา หมายถึง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ตั้งอยู่เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131